

stand, i Kraft af hvilken Forbudet er udstedt og opretholdt, endnu er tilstede, saa forekommer det mig, at de Medlemmer af dette Thing, som indbrømme, at den ondartede Lungesygge til den nævnte Tid har eksisteret i Sverige — der er endnu Udføllige, som trods Alt, hvad der i denne Henseende er anført, hælde til en modsat Mening — maatte indbrømme, at der, henset til Sygdommens Natur, kan være megen Sandsynlighed for, at den endnu kan være latent tilstede der. Det er denne Sandsynlighed, som for mig har været et stærkt Motiv til at iagttage stor Forsigtighed, hvilken jeg tror ikke kan og ikke bør bebreides mig. Jeg erkjender imidlertid, at Stemmningen jo efterhaanden synes at gaa stærkt i Retning af Ophævelse af Indførselsforbudet mod Sverige, og at denne Stemning ikke kan være uden Indflydelse paa, hvad jeg fremdeles bestemmer mig til at foretage i denne Sag. Jeg skal tilføje, at naar jeg igaar sagde, at jeg har havt min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, betød det ikke alene, at jeg har tænkt paa det hver Gang, jeg har faaet mere eller mindre behagelige Paamindelser derom, men Ministeriet har allerede for længere Tid siden, i Forening med veterinaere Autoriteter, taget under Overveielse og har fastslaaet Grundlaget for de Bestemmelser, som vi mente maatte komme til Anvendelse, naar man om kortere eller længere Tid maatte finde sig foranlediget til at ophæve Forbudet og skabe en Overgangstilstand til den fuldt frie Indførsel fra Sverige hertil. Der ligger altsaa Forarbejder dertil. Tidspunktet, naar jeg vil sætte dem i Værk, kan jeg ikke med fuld Nøiagtighed sige her, men jeg skal gjentage, hvad jeg sagde igaar, at det skal ske, saa snart jeg paa nogen Maade anseer det for forsvarligt. En af de medvirkende Grunde til, at jeg ikke kan gjøre det med aldeles kort Frist, er den, at de Mænd, som have maattet forsynne sig med dyre Kreaturer, fordi de ikke have kunnet faae Kreaturer indførte fra Sverige, som de mente at kunne faae billigere, efter deres eget Udsagn vilde føle sig meget ilde berørte, hvis man kort efter vilde hæve Forbudet. (Udførlig.) Ja, jeg siger ikke, at det er min Hovedgrund, men dog en medvirkende Grund for mig til ikke at gaa altsfor hastig tilværks. Man har spurgt mig, naar jeg vilde lukke op, og man har sagt: Gjør det ikke i den nærmeste Fremtid, fordi vi nu ere nødsagede til at gjøre Indkøb, og det vilde være meget haardt for os, om kort Tid efter Anskaffelsen Forbudet skulde blive hævet. Jeg skal iøvrigt gjentage, at dette Anliggende ikke blot har ligget mig paa Sinde, men jeg har alle-

rede i længere Tid havt under Overveielse og under Forhandling Spørgsmaalet om, hvilke Regler der maatte afløse det nuværende Forbud, naar jeg i en lidt nærmere eller fjernere Fremtid maatte finde mig opfordret til at hæve det.

Schon: Ja, mine Herrer, De kunne ganske vist forvente, at der af Hensyn til den langt fremstredne Tid for mig vilde være Anledning til at frasælde Ordet, og jeg har ogsaa tænkt derpaa, men ligesom jeg blev drevet af virkelig Nødvendighed til at forlange Ordet, saaledes ser jeg mig ikke istand til at undlade at beskæftige det høie Thing i ganske kort Tid. Ifjor tog jeg Ordet under Finantslovens 1ste Behandling og berørte Realitets-spørgsmaal, og mig bitterligt har jeg ikke i de forløbne Aar beskæftiget mig med Andet end med Realitets-spørgsmaal. Jeg maa selvfølgelig efter min hele Virksomhed og Udvikling blive Realpolitiker, en Mand, som hader Doktriner, en Mand, som kun beskæftiger sig med, hvad der gavner den Sag, han har for Die at gavne. Nu faae vi iaar forelagt en Finantslov, som støtter sig til det Forlig, der ifjor blev afsluttet mellem Folkethinget og Landstinget og Regjeringen, et Finantslovsforslag, som det forekommer mig paa en rigtig Maade har gennemført dette Forlig, og det er ikke mig bekendt, at der er mere end et eneste Medlem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage), der i disse tre fire Dages Forhandlinger har talt om Punkter i selve Finantsloven. At det Andet har bevæget sig paa det storpolitiske Omraade. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) har ganske vist taget nogle meget specielle Spørgsmaal frem; men det er kun ganske indirekte, at han derved kritiserede Finantslovsforslaget, idet han tog som Udgangspunkt Post- og Telegrafvæsenet. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) berørte slet ikke Finantsloven, han bevægede sig i store, voldsomme Træk paa det storpolitiske Gebet, men for mig var der intetsomhelst Nytt deri. Det interesserede mig selvfølgelig ligesom Alt, hvad det ærede Medlem fremkommer med her, men det var det Samme, som vi have hørt under de tre, fire Finantslovsbehandlinger, jeg har overværet i den korte Tid, jeg har været Folkethingsmand, det var i Grunden kun Gjentagelser og intet Nytt. Naar man derfor har havt for Die at gjøre Nytte i dette Thing med de Kundskaber og Evner, som man mulig kunde være i Besiddelse af, bliver man noget fortvivlet, naar man ser, at det kun dreier sig om Storpolitik, og jeg tilstaar, at jeg derfor hilste